

متن پرسش

سلام علیکم خدمت استاد عزیزم: با آرزوی قبولی زیارت امام حسین علیه السلام. در باب زیارت حضرت سید الشهداء علیه السلام، چهار سوال داشتم. (۱) قید «عارفا بحقه» در زیارت امام یعنی چه؟ و آیا اگر زیارتان عارفا بحقه نباشد، فایده ای ندارد؟ (۲) اینکه در روایت هست «کسی که سید الشهداء علیه السلام را عارفا بحقه زیارت کند، خداوند گناهان گذشته و آینده ی او را می آمرزد» یعنی چه؟ (۳) آیا گناهان فردی مثل دروغ و غیبت و... باعث حبط ثواب و آثار زیارت می شود؟ یعنی اگر کسی به زیارت سید الشهداء علیه السلام برود و پس از آن دچار گناهانی بشود، به کلی ثواب و آثار زیارتش از بین می رود؟ (۴) این جمله را به شهید آوینی نسبت می دهند ولی من منبع قابل اعتمادی برایش پیدا نکردم: کربلا به رفتن نیست، به شدن است، اگر به رفتن بود، شمر هم کربلایی بود. نظرتان راجع به این جمله ی بالا چیست؟ اگر کسی زندگی حسینی داشته باشد ولی به زیارت کربلا نرود. ولی فرد گنه کاری به عشق امام حسین علیه السلام به زیارتش برود و سختی های راه را تحمل کند، کدام یک برترند؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- مسلم هرکس به زیارت امام می‌رود به نحوی به جایگاه آن امام عارف است منتها هرچه این معرفت بیشتر شود بهتر می‌تواند با امام ارتباط برقرار کند ۲- زیرا در فضای عصمتِ امام قرار می‌گیرد ۳- خیر. نور آن زیارت در جای خودش محفوظ است ۴- موضوع محل و مکان مطرح نیست. لذا اگر فرد گناه کاری به عشق امام حسین «علیه السلام» به زیارت آن امام برود، به کمک نور آن امام، دیگر نمی‌تواند از گناه لذت ببرد. موفق باشید